

Frankenweenie [Blu-ray]

Frankenweenie [Blu-ray]

Med

Frankenweenie leverer Tim Burton en nostalgitrip myntet på filmfanatikere og forkler det hele som en skrudd familiefilm. Resultatet er bare delvis vellykket denne gangen.

Frankenweenie

Tim Burton

Walt Disney Pictures

2012

Walt Disney Studios Home Entertainment

16:9 Fullskjerm (1,85:1), 1080p

DTS-HDMA 7.1

87 min.

2

4

Play dead!

Det er bare Tim Burton som kan få med seg et kommersielt filmselskap på å lage en familiefilm om en gutt som gir nytt liv til sin kjæledyrhund Frankenstein-style. Og til alt overmål filmer det hele i sort-hvitt og gjennomfører i stopmotionanimasjon.

Frankenweenie er et galskapsprosjekt som bare en filmskaper av Burtons rang kan få tvunget gjennom i det amerikanske studiosystemet. Utgangspunktet er Burtons egen kortfilm med samme navn fra 1984, produsert for og siden forkastet av Disney - sirkelen fullendes med denne nye versjonen av

Frankenweenie produsert for Disney.

Vi møter Victor Frankenstein (Charlie Tahan) - en ung og noe ensom gutt som fyller dagene med å leke med hunden Sparky og eksperimentere med hjemmelagede monsterfilmer. Mor og far Frankenstein (Catherine O'Hara og Martin Short) er bekymret for sønnens mangel på sosial omgang og far overtaler Victor til å delta på det lokale baseballaget. Et skjebnesvangert valg skal det vise seg, da Victor slår et homerun på første trening hvorpå Sparky springer etter ballen og blir overkjørt og dør. I desperasjon etter å få bestevennen sin tilbake, søker Victor inspirasjon hos naturfaglæreren Mr. Rzykruski (Martin Landau) som har fremvist elektrisitetens effekt på en død frosk. Ved hjelp av en lynavleder greier Victor å vekke Sparky til live igjen og gjør sitt beste for å holde den gjenoppstandene Sparky hemmelig for familie og skolekolleger. Men selvsagt får bøllene på skolen snusen i Victors eskapader og det hele utarter seg til å bli et eksperiment som går over alle støvleskaft.

Som vanlig i Tim Burtons filmer er det et meget særegent univers vi entrer i

Frankenweenie. På overflaten virker det meste greit - familien Frankenstein bor i et striglet forstadsmiljø i byen New Holland - men i nabolaget finner vi også den sure ordføreren Mr. Bergermeister (Martin Short) og niesen hans Elsa van Helsing (Winona Ryder) som går i klassen til Victor. De øvrige klassekameratene er en historie for seg og et tegn på at ikke alt er helt normalt ved New Holland-samfunnet. Her finner man alle varianter av utskudd; Edgar "E" Gore er den første til å avsløre Victors hemmelighet og er forøvrig plaget av en formidabel pukkelrygg; Weird Girl (Catherine O'Hara) hvis katt bidrar til å avsløre Sparkys gjenkomst; Nassor (Short) og Toshiaki (James Hiroyuki Liao) to av Victors ?fiender? og argeste mostandere i konkurransen om beste naturfagprosjekt. Denne viltre gjengen skal forsøksvis temmes av gymlæreren (O'Hara) og naturfaglæreren Mr. Rzykruski.

Filmens design er pur Burton. Det vil si

Frankenweenie er umiddelbar gjenkjennelig som en Burton-film takket være produksjonsdesigner Rick Heinrichs. Burton og Heinrichs har jobbet sammen helt siden Burtons første Disney-kortfilm *Vincent* (1982) og Heinrichs har siden vært kreativt involvert i de fleste Burton-filmene. Slik sett er nabolaget til familien Frankenstein ikke helt ulikt der hvor Edward Saksehånd klipper hekker og klassekameratene til Victor ville nok ikke følt seg som fremmede i Halloweentown fra *Et førjulsmareritt* (1993). Og Victor selv er nok så lik navnebroren i *Corpse Bride* (2005). Animasjonsteknikken i seg selv er med på å sette stemningen for filmen. Stop motion-animasjon er perfekt for å gjenskape Burtons visuelle visjoner og hans vindskjeve univers befolket av de underligste skapninger. Som sedvanlig når det snakk om stop motion er de beste folka samlet fra alle verdenshjørner, inkludert vår egen Jens Gulliksen. Animasjonen holder skyhøy kvalitet og selv om stop motion-teknikken har hatt en renessanse de siste årene, skyves fortsatt grensene for hva som er mulig å gjøre sammen med digitale effekter. Resultatet for *Frankenweenie* sin del er eksepsjonelt.

Å konvertere en kortfilm til langfilm er ikke enkelt. Det store problemet til

Frankenweenie er mangelen på en god og engasjerende historie. Den opprinnelige kortfilmen hadde en fortettet historie som bød på sterke følelser og som gjorde det lett å føle med hovedkarakteren. I langfilmversjonen er det heller ikke vanskelig å forstå Victors motivasjon for å bringe Sparky til live igjen, men interessen for hovedkarakteren blir forstyrret av manusutviklerenes trang til å bringe stadig nye elementer inn i historien. Som vi har sett så mange ganger før er filmskapernes angst for å ikke ha nok å by publikum det som ødelegger en ellers fintfølede historie. De klimaksaktige avslutningsscenene er riktignok en fin hommagé til Ray Harryhausen (1920-2013), men de bryter i overkant med stemningen som bygges opp innledningsvis i mine øyne. Personlig mister jeg noe av interessen når actionpreget skrur opp og man mister av synet det mer intime dramaet som utspiller seg mellom Victor og Sparky.

I likhet med regissører som Wes Anderson, Paul Thomas Anderson og Coen-brødrene har Burton i stadig økende grad begynt å jobbe med et ensemble av skuespillere. Johnny Depp og Burtons kone Helena Bonham Carter har lenge vært gjengangere i filmene hans, og i *Frankenweenie* er det gamle kjenninger som Winona Ryder (*Beetlejuice*, *Edward Saksehånd*), Martin Landau (*Ed Wood*, *Sleepy Hollow*), Martin Short (*Mars Attacks!*) og Catherine O'Hara (*Et førjulsmareritt*, *Beetlejuice*) som utgjør hovedrollene. Soleklart best i dette utvalget er Martin Landau som gjør Mr. Rzykruski med en herlig galskap og Winona Ryder som gjør helgale *Weird Girl* full av mystikk og manglende tilstedeværelse. I tillegg til skuespillerne, er også musikken som alltid i Burtons filmer, med på å sette en spesiell stemning. Det er ikke en musikal vi blir tilbydt denne gangen, men Danny Elfman leverer stemningsskapende toner like fullt.

Samlet sett er

Frankenweenie mer imponerende som teknisk produksjon enn som familiefilm. Det er nok av scener å la seg imponere av, men det er oftest det animasjonsmessige som overskygger det øvrige innholdet.

Utgivelsen:

Frankenweenie ser som forventet meget godt ut på blu-ray. Burton etterstreber retrostil på billedsiden, men bildekvaliteten er så god at det ædri er tvil om at dette er en nåtidig produksjon. Også lydsiden er god med en DTS-HDMA-miks som ivaretar dialog, effekter og musikk på mesterlig vis.

Ekstramaterialet på denne enkle blur-ray-utgaven er ikke all verden, men noen godaker er å finne. Under overskriften

Miniatures In Motion: Bringing Frankenweenie To Life er det en fin liten dokumentar som tar for seg produksjonen med intervjuer av de mest sentrale folkene inkludert herr Burton. Det er hyggelig at så mye av fokuset legges på produksjonene av de fantastiske dukkene til MacKinnon & Saunders, og det er alltid fascinerende å se hvordan skjelettene lages og hvordan dukkene kommer til live på film.

På omslaget fremheves det at utgivelsen inneholder en helt ny kortfilm. Det er en mild overdrivelse da ?kortfilmen? viser seg å være filmen som Victor lager med Sparky i hovedrollen som vi ser glimt av i langfilmen. Et artig supplement, men å kalle det en helt ny kortfilm er å ta hardt i. Heldigvis har distributøren funnet plass til den opprinnelige *Frankenweenie*-kortfilmen fra 1984, som er et særdeles hyggelig gjensyn.

Samlet sett en helt grei utgivelse av en film som burde vært mye bedre enn greit nok.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 10.06.13

Takk til Walt Disney Studios Home Entertainment for anmeldereksemplar.

Trailer Frankenweenie:

Relaterte utgivelser:

[Tim Burton's Corpse Bride](#)

[The Nightmare Before Christmas](#)

Ja
[Frankenweenie cover;](#)